

Балкан се налази у доста трагичној ситуацији, али не зато што тамо наводно воде борбу НАТО, Русија, Турска, Кина, ЕУ, већ зато што нико нема јасну стратегију.

То сматра Фјодор Лукјанов, главни уредник часописа "Русија у глобалној политици", који је познат и као активни учесник Међународног дискусионог клуба "Валдај", на ком редовно учествује и председник Владимир Путин. Он у интервјуу за Спутњик објашњава да је један од разлога за проблеме региона — губљење европске перспективе.

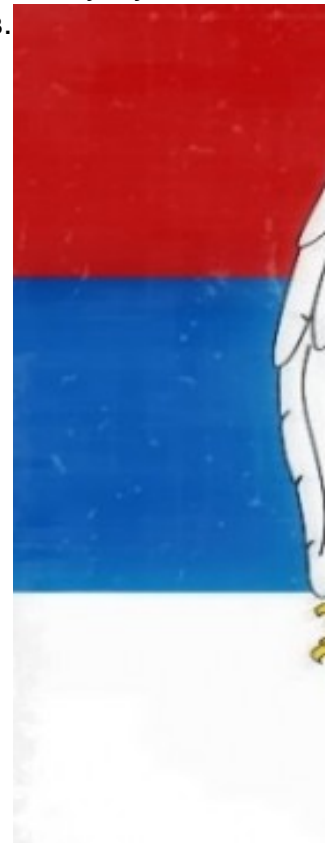

"Главна што се догодило су квалитативне измене у ЕУ, где су почеле вишеслојне кризе, и то не на периферији већ у језгру. Велике земље попут Немачке, Француске, Италије, сад и Шпаније, погођене су веома сложеним унутрашњим проблемима. Све остало, било да је реч о Балкану или Украјини, очигледно губи значај", каже Лукјанов за Спутњик.

Према његовим речима, за Балкан нико није предлагао план Б. "Сматрало се да је аксиом да ће процес даљег ширења бити скоро аутоматски, али све се то руши. Као циљ остаје да ће балканске земље ући у ЕУ, али нисам сигуран да је то сада на видику. У ЕУ идеја да још неког приме не буди никакав ентузијазам ни у једној од великих европских земаља. А чим нестаје јасна перспектива будућности региона, појављује се маса оних који желе да учврсте своје интересе", објашњава он.

Не позивам, далеко било, да напуштамо Балкан, али на ствари треба гледати реално: Русија нема велики пројекат у који би могла да позове Србију, или рецимо Босну, и неће га имати јер се Балкан не граничи са Русијом

Он каже и да говори прагматично и да је реч искључиво о његовом личном мишљењу. "Не позивам, далеко било, да напуштамо Балкан, али на ствари треба гледати реално: Русија нема велики пројекат у који би могла да позове Србију, или рецимо Босну, и неће га имати јер се Балкан не граничи са Русијом. Балкан је окружен и делимично улази у ЕУ и НАТО и то се неће променити. ЕУ неће нестати, иако ће се мењати. Зато представа која је у главама многих у Србији да је у току некаква битка између варијанти будућности — са Западом или са Русијом — те битке нема. Постоји нешто друго: са руске стране скуп веома сложених емоција, почев од потпуно искрених симпатија које је потичу из прошлости и које неће ишчезнути, што природно повлачи за собом одређену одговорност Русије. Али постоји и нека обузетост идејом која је стара око двеста година о огромној важности за Русију управо тог дела Европе, чак не из геополитичких него из неких мисионарских разлога. То, по мом мишљењу, нема везе са реалношћу. Укратко, Русија нигде не треба да одлази, али она нема пројекат за Балкан", каже Лукјанов.

Он сматра и да на Балкану предстоје потреси управо зато што губи перспективу. "Када перспектива постепено нестаје, у самим балканским земљама јављају се све те већ постојеће унутрашње противречности и то ће све избити на површину и претворити се у

дискусије о наводно постојећим варијантама којих заправо нема. Зато што сви спољни актери мисле о себи или тврде да мисле о добробити балканских држава, а у стварности је то лицемерје", оцењује Лукјанов.

На питање како Србија, у том контексту, може да реши питање Косова и Метохије, Лукјанов каже да многа решења не делују тренутно реално:

"Размена територија или мењање граница ће свакако изазвати ланчану реакцију. Ако ћемо објективно, мислим да и у Београду схватају да је тешко да се Косово врати у састав Србије. Али иако је размена територија раније била доста уобичајена пракса у Европи и можда и не би била најгора варијанта да се затвори то питање, то би био преседан. Као што је и само признање Косова од неких држава било преседан и отворило огромну кутију из које је свашта излетело, ово је следећи корак и за Балкан, али не само за Балкан. Па како би у пракси могао идеално да се реши проблем Београда и Приштине? Тако што ЕУ каже: ви потписујете споразум, а сутрадан званично улазите у Унију, и једни и други. А то у овом тренутку не делује реално."

Коначно решење је, како закључује, у садашњем општем контексту - немогуће.

"Рећи ћу овако: статус кво може да погорша ствари. Не знам колико је згодан израз „сачекати“ јер нисам сигуран хоће ли вам дозволити да сачекате, али пре бих рекао да у садашњој ситуацији не треба гајити илузије да се то питање може решити. Штавише, хипотетички, да се нешто договори, размена територија или слично, такав је контекст да ће обавезно и у Србији и на Косову доћи неко ко ће рећи: то је погрешно, натерали су нас, обманули су нас и самим тим питање ће опет бити нерешено — и још ће се додатно погоршати. Решење је немогуће не због самих односа Приштине и Београда него због оквира у којима се налазе, и регионалних и глобалних."

(Спутник)